Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. V. Holban)
Dosarul nr. 3r-302/25 (2-25018834-02-3r-21052025)

D E C I Z I E

29 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul "Sf. Dumitru", împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ, la cererea înaintată de Membrii Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul "Sf. Dumitru" către Agenția Servicii Publice, terț Ghenadie Valuța cu privire la contestarea actului administrativ individual,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 12 februarie 2025, avocatul Caraman Petru, în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul "Sf. Dumitru" către Agenția Servicii Publice, terț Ghenadie Valuța, cu privire la contestarea actului administrativ individual.

Prin cererea depusă reclamanții au solicitat, anularea deciziei Registratorului Agenției Servicii Publice din 14 ianuarie 2025 privind înregistrarea modificărilor în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice ale Comunității Religioase Parohia Ortodoxă cu Hramul "Sf. Dumitru" din or. Anenii Noi.

Totodată, prin acțiunea înaintată s-a solicitat suspendarea executării deciziei Registratorului Agenției Servicii Publice din 14 ianuarie 2025 privind înregistrarea modificărilor în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice ale Comunității Religioase Parohia Ortodoxă cu Hramul "Sf.

Dumitru” din or. Anenii Noi, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În susținerea cererii de suspendare a executării Deciziei Agenției Servicii Publice din 14 ianuarie 2025, reclamanții au arătat că prezentul litigiu privește o ingerință gravă, nejustificată și abuzivă în structura de conducere și în statutul Comunității Religioase „Parohia Ortodoxă Sf. Dumitru” din Anenii Noi, comunitate înființată în anul 1993 de credincioșii fondatori și menținută prin eforturile exclusive ale membrilor legitimi, care au contribuit la edificarea și dezvoltarea bisericii. În pofida acestui fapt, un grup de persoane, fără calitatea de membri ai comunității religioase a pretins desfășurarea, la data de 25 decembrie 2024, a unei Adunări Parohiale, fără respectarea exigențelor statutare și a legislației în vigoare. În cadrul acestei pretinse adunări au fost operate modificări substanțiale ale actului constitutiv, s-a autodesemnat un nou consiliu parohial, a fost numit în mod nelegitim Victor Ceban în funcția de preot paroh, iar prevederile fundamentale ale statutului au fost modificate fără participarea membrilor legitimi ai comunității.

Reclamanții au subliniat că există suspiciuni serioase și rezonabile că această ședință nu a avut loc în mod real, întrucât există indicii că tot procesul a constat în colectarea unor semnături pe foi goale, sub un pretext fals, fără întrunirea Adunării Parohiale în condițiile statutare. Cu încălcarea obligațiilor ce revin registratorului, Agenția Servicii Publice a procedat la înregistrarea acestor modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice, adoptând Decizia din 14 ianuarie 2025, act vădit ilegal și susceptibil de anulare.

Prin suspiciuni serioase și rezonabile se înțeleg acele fapte care nu confirmă propriu-zis ilegalitatea actului, dar oferă instanței de judecată posibilitatea intrinsecă să-și formeze, în urma unei examinări sumare, convingerea că acesta ar fi unul ilegal. Or, ilegalitatea actului administrativ individual, în esență este un aspect de fond care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbaterilor judiciare, iar suspendarea executării actului administrativ individual este o măsură de protecție provizorie și efectivă a drepturilor subiective, la caz, a dreptului la independență a judecătorului, libertate, inviolabilitate, inamovibilitate, a dreptului la autoadministrare și a dreptului de a exercita funcții administrative în cadrul unei instanțe judecătorești.

Actul administrativ individual contestat și operațiunile care l-au precedat sunt evident ilegale, dat fiind faptul că, în primul rând, ca registratorul Agenția Servicii Publice la adoptarea deciziei nu a verificat cererile și documentele depuse pentru înregistrare în vederea corespunderii acestora cerințelor stabilite de lege.

Au mai indicat că principalele suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil rezultă din încălcarea mai multor prevederi legale și statutare. În primul rând, sunt încălcate dispozițiile Legii nr. 125/2007 privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie. Conform art.

20 alin. (9), Agenția Servicii Publice avea obligația de a refuza înregistrarea modificărilor atunci când documentele prezentate nu corespund cerințelor legii. Totodată, art. 18^1 alin. (2) lit. d) impune prezentarea unei liste autentificate a membrilor comunității religioase, însă listele depuse nu au fost semnate de conducătorul legal al comunității.

Deasemenea, au mai considerat că sunt încălcate prevederile Legii nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice. Conform art. 11 alin. (1), registratorul este obligat să verifice legalitatea documentelor depuse, însă Agenția Servicii Publice a acceptat acte viciate, fără a verifica autenticitatea semnăturilor și respectarea statutului comunității. Potrivit art. 13 alin. (1) lit. a) și b), înregistrarea modificărilor trebuia respinsă, întrucât documentele depuse erau neconforme.

În continuare, sunt de părere că sunt încălcate prevederile statutului comunității religioase. Articolele 9 și 13 stabilesc că doar membrii Adunării Parohiale, înscriși în registrul comunității, pot adopta decizii privind modificarea statutului, însă persoanele care au semnat procesele-verbale nu aveau această calitate. Art. 14 prevede că orice decizie este valabilă doar cu votul a două treimi din membrii înscriși, cvorum care nu a fost întrunit. Mai mult, potrivit art. 10 și 11, Adunarea Parohială trebuie convocată de preotul paroh și de Consiliul Parohial, însă convocarea a fost realizată de persoane neautorizate.

Un alt aspect îl constituie lipsa unui proces-verbal valabil pentru modificarea statutului. Art. 18^1 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 125/2007 prevede existența unui proces-verbal semnat de toți membrii organului competent. În speță, modificările statutare au fost adoptate printr-un „Act Adițional” semnat doar de pretinsul președinte al adunării, fără aprobarea membrilor legitimi.

Încălcarea principiului autonomiei comunităților religioase (art. 9 și 11 CEDO): jurisprudența CEDO (cauzele „Metropolitan Church of Bessarabia c. Moldova” și „Holy Synod of the Bulgarian Orthodox Church”) stabilește că autoritățile statale nu pot impune modificări ilegale în structura de conducere a comunităților religioase. ASP a înregistrat modificările fără a respecta voința membrilor legitimi ai parohiei, afectând astfel autonomia comunității religioase.

Existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil în opinia reclamanților sunt riscul iminent de înstrăinare a bunului imobil aparținând comunității religioase, deoarece Comunitatea Religioasă Parohia Ortodoxă „Sf. Dumitru” din Anenii Noi deține proprietatea asupra unui bun imobil situat în zona centrală a orașului, ceea ce îi conferă un interes economic ridicat și o expunere sporită la tentative de preluare frauduloasă. Noile persoane desemnate în mod ilegal ca organe de conducere pot iniția acte juridice de dispoziție asupra bunurilor comunității, inclusiv înstrăinarea acestora către terți, creând astfel un prejudiciu

ireparabil comunității religioase. Măsurile provizorii sunt justificate atunci când actul contestat poate duce la pierderea unor drepturi patrimoniale ireversibile.

Pericolul deteriorării și pierderii bunurilor bisericii, lipsa unui proces-verbal de predare-primire a bunurilor parohiei creează un risc major pentru integritatea acestora. În prezent, nu există nicio evidență oficială privind predarea bunurilor de cult, arhivele bisericești și a patrimoniului mobil și imobil, inclusiv cărți bisericești de o valoarea mare. Această situație lasă loc unor abuzuri și posibile sustrageri, fiind imposibilă tragerea la răspundere a persoanelor responsabile.

Lipsa unei proceduri transparente de transfer al patrimoniului unei entități juridice justifică suspendarea actului contestat până la clarificarea situației.

Situația personalului bisericesc și afectarea drepturilor fundamentale sunt manifestate în opinia reclamanților prin executarea actului contestat deoarece acesta a lăsat fără sprijin material și juridic administratorul și personalul bisericii, în special pe preotul paroh Ghenadie Valuța și familia sa. Preotul paroh a fost înlăturat abuziv și fără o procedură legală, fiind lăsat fără locuință în timpul iernii, împreună cu soția și cei cinci copii minori. Acest fapt constituie o încălcare a dreptului la viață privată și de familie, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În spețe similare, instanțele au apreciat că măsurile ce afectează în mod disproporționat viața personală și demnitatea unei persoane impun suspendarea actului administrativ până la soluționarea definitivă a litigiului.

Existența unui climat conflictual ce poate degenera în violență, tensiunile existente în cadrul comunității religioase au escaladat, existând un risc real de altercații și conflicte între membrii comunității și noua conducere impusă ilegal. Cererile depuse la Inspectoratul de Poliție la 16.01.2025 și 07.02.2025 confirmă existența unor incidente și acte de agresiune verbală și fizică, generate de tentativa de preluare a parohiei. Persistența acestui climat conflictual poate escalada în violențe, punând în pericol atât integritatea fizică a membrilor comunității, cât și ordinea publică.

În opinia reclamanților, suspendarea actului administrativ contestat este necesară pentru a preveni orice daune și consecințe negative ireparabile. Această măsură ar asigura respectarea principiilor fundamentale ale dreptului și ar permite o analiză judiciară obiectivă a situației.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul “Sf. Dumitru” către Agenția Servicii Publice, terț Ghenadie Valuța cu privire la suspendarea executării deciziei Registratorului Agenției Servicii Publice din 14 ianuarie 2025.

Solicitarea recurentului:

La 8 mai 2025 avocatul Caraman Petru, în interesele reclamanților a depus recurs asupra încheierii primei instanțe, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2025, cu admiterea cererii.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurenții argumente similare celor expuse în cererea de chemare în judecată. Membrii Adunării Parohiale contestă încheierea, arătând că instanța de fond a interpretat greșit dispozițiile legale și a ignorat circumstanțe esențiale care justifică suspendarea executării. Aceștia solicită admiterea recursului și suspendarea executării deciziei din 14 ianuarie 2025.

Recurenții au arătat că au depus la 05.03.2025 probe suplimentare confirmări oficiale, răspunsuri ale Procuraturii, statutul comunității și încheierea executorului judecătoresc, prin care au detaliat motivele suspendării. Totuși, instanța nu a analizat în mod efectiv aceste înscrisuri, limitându-se la concluzia superficială, potrivit căreia nu ar exista indicii de nelegalitate aparentă.

În realitate, lipsesc înscrisurile obligatorii pentru modificarea statutului cum ar fi proces-verbal semnat de toți membrii organului competent și lista autentificată a membrilor comunității. Deasemenea, în opinia acestora listele prezentate conțin date privind o altă entitate religioasă „Sf. M. Mc. Dumitru” în loc de „Sf. Dumitru”, iar procesul-verbal este semnat de o persoană fără calitate. Toate acestea reprezintă încălcări ale art. 18^1 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 125/2007, care impuneau respingerea cererii de înregistrare.

Recurenții mai invocă că executarea actului contestat generează un pericol evident și ireparabil, întrucât noua conducere instituită ilegal dobândește capacitatea de a dispune de patrimoniul comunității (biserică, terenuri, arhivă, obiecte de cult). Încheierea executorului judecătoresc din 03.02.2025 confirmă riscul concret ca bunuri de valoare spirituală și materială să fie pierdute sau prejudiciate. Totodată, înlăturarea abuzivă a preotului și conflictele interne din comunitate, documentate prin plângeri la poliție, constituie indicii suplimentare ale unui prejudiciu ireparabil.

Prin încheierea nr. 175-8359/25 din 03 februarie 2025 a executorului judecătoresc Maxim Romaliischi, s-a demonstrat existența riscul concret şi iminent ca bunurile cu valoare spirituală şi materială considerabilă să fie pierdute definitiv sau iremediabil compromise. Fiind preluat în temeiul unor pretinse datorii create artificial de prezenta administrație a cultului religios.

Deasemenea, în lipsa unei măsuri de suspendare, executarea actului favorizează perpetuarea unei stări de tensiune şi conflict intern în cadrul comunității religioase, cu potențial real de escaladare în altercații fizice sau distrugeri, aspect confirmat deja prin plângerile depuse la poliție. În plus, au menționat că înlăturarea preotului paroh fără o procedură legală, echivalează cu o ingerință disproporționată.

Suspiciuni serioase şi rezonabile - dovedite suficient în cererea iniţială şi în motivarea suplimentară

Contrar celor susţinute de instanţă, nu este necesar ca suspiciunile privind legalitatea actului să fie dovedite în aceeaşi manieră ca în cadrul fondului cauzei. Este suficient să existe aparentă de neiegalîtate, concretizată

Suspiciunile serioase și rezonabile privind legalitatea deciziei ASP sunt probate: lipsa semnăturilor membrilor organului competent, liste neautentificate, lipsa cvorumului statutar, utilizarea documentelor unei alte entități religioase și semnarea actelor de către persoane neîmputernicite. Acestea îndeplinesc condițiile art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ pentru suspendare.

Deasemenea, au susținut că există un pericol iminent de prejudicii ireparabile, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, dovedit prin riscul înstrăinării imobilelor comunității, lipsa unei predări de gestiune, evacuarea abuzivă a preotului și escaladarea conflictelor interne.

Au mai indicat că instanța de fond a ignorat aceste probe, limitându-se la afirmații generale, deși era obligată, potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, să analizeze efectiv existența pericolului ireparabil. Suspendarea executării actului reprezintă o măsură provizorie necesară, care nu prejudecă fondul, dar protejează patrimoniul și funcționarea comunității până la soluționarea definitivă a cauzei.

În temeiul art. 242 Cod administrativ, se solicită admiterea recursului și anularea încheierii din 17 aprilie 2025 și adoptarea unei încheieri noi cu admiterea cererii de suspendare a executării Deciziei Registratorului Agenţiei Servicii Publice din 14 ianuarie 2025, având în vedere existenţa unor suspiciuni serioase privind legalitatea actului administrativ şi pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

La 19 iunie 2025, Agenția Servicii Publice a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea recursului, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2025, a fost atacată de avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul “Sf. Dumitru” la 8 mai 2025, din care considerent, Colegiul consideră că recursul este depus în interiorul termenului legal, întrucât prezenta încheiere a fost comunicată la 24 aprilie 2025.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, Agenția Servicii Publice la data de 14 ianuarie 2025 a emis decizia privind înregistrarea modificărilor în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice, prin care s-a decis:

„1. Se admite cererea de înregistrare a modificărilor Comunității Religioase Parohia Ortodoxă cu Hramul „Sf. Dumitru”, din or. Anenii Noi.

2. Se înregistrează modificările expuse în actul adițional la statutul Comunității Religioase Parohia Ortodoxă cu Hramul „Sf. Dumitru”, din or. Anenii Noi.

*3. Se înregistrează și se consemnează în Registrul de stat al persoanelor juridice modificarea datelor cu privire la componența organelor de conducere ale Comunității Religioase Parohia Ortodoxă cu Hramul „Sf. Dumitru” or. Anenii Noi, înscrisă în Registrul de stat al persoanelor juridice cu c/f/ *****din 27 iunie 1996 după cum urmează:*

Administrator (preot paroh) în funcție pe termen nelimitat: Ceban Victor.

Componența Consiliului parohial, în funcție pe termen nelimitat :Ceban Victor, Claudia Cioban, Natalia Antoci, Maria Straistă, Veronica Munteanu, Irina Bîzga, Tatiana Digore, Constantin Durnescu, Maria Rusu.

4. Se înregistrează și se consemnează în Registrul de stat al persoanelor juridice datele beneficiarului efectiv al Comunității Religioase Parohia Ortodoxă cu Hramul „Sf. Dumitru”, din or. Anenii Noi după cum urmează: Ceban Victor.

5. Prezenta decizie este, întocmită în două exemplare, care au aceeași valoare juridică, dintre care ir exemplar se păstrează la I.P. „Agenția Servicii

Publice" în dosarul de evidenţă al persoanei juridice, iar un exemplar se eliberează solicitantului.

6. Prezenta decizie poate fi contestată prin înaintarea unei acţiuni în contencios administrativ Judecătoria Chişinău sediul Rîşcani pe adresa mun. Chişinău, str. Kiev 3, în termen de 30 de zile de la comunicării sau notificării acesteia".

Drept consecință, avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul "Sf. Dumitru" a depus prezenta acțiune prin care a solicitat, anularea ca fiind neîntemeiată decizia Agenției Servicii Publice din data de 14 ianuarie 2025.

În paralel cu înaintarea acestei acțiuni, Agenția Servicii Publice la data de 14 ianuarie 2025 a solicitat suspendarea executării prezentei decizii, până la soluționarea definitivă a prezentei cauze.

Prima instanță, prin încheierea din 17 aprilie 2025 a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul "Sf. Dumitru".

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 8 mai 2025 avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul "Sf. Dumitru" a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.214 alin. (1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art.172 alin. (1) și (2) Cod administrativ, daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sînt: a) *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi

înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – ***existența unor suspiciuni serioase*** și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiţii de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

În speța de față, prima condiție pentru suspendarea executării actului administrativ existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului, nu este întrunită. Reclamanții au invocat, în cererea de suspendare, potrivit prevederilor art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, faptul că autoritatea publică ar fi constatat fapte în mod eronat și a aplicat legea în mod greșit la adoptarea actului administrativ.

Aceste argumente nu pot fi reținute drept fondate, întrucât presupusa constatare eronată a faptelor și aplicarea greșită a legii de către autoritatea publică la adoptarea actului administrativ nu constituie temei pentru suspendarea acestuia, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, or, la rândul lor, reclamanții a invocat într-o manieră foarte abstractă suspiciunile cu privire la ilegalitatea actului, pretinzând în acest sens instanței o cercetare aprofundată al legalității actului administrativ, fapt inadmisibil prin prisma art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ. La această etapă, instanța poate efectua doar o cercetare sumară a actului, pentru a verifica dacă există indicii aparente de ilegalitate, fără a analiza în detaliu faptele sau temeiurile de drept invocate.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea.

Or, actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumţia de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul

administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune rejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea deciziei Agenției Servicii Publice din 14 ianuarie 2025.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea de suspendare a executării deciziei Agenției Servicii Publice, reclamanții au invocat existența unui pericol iminent și ireparabil prin continuarea executării actului administrativ contestat, arătând că noua structură de conducere a comunității religioase, înregistrată nelegal, a dobândit capacitatea juridică de a dispune de întreg patrimoniul comunității, inclusiv de a înstrăina sau greva de sarcini bunurile imobile, arhiva și obiectele de cult, ceea ce ar provoca consecințe definitive și imposibil de reparat ulterior. Aceștia subliniază că încheierea executorului judecătoresc din 03 februarie 2025 confirmă existența unui risc concret ca bunurile cu valoare spirituală și materială considerabilă să fie pierdute definitiv sau compromise iremediabil, fiind deja vizate în temeiul unor datorii pretins create artificial de actuala administrație. Reclamanții mai arată că preotul paroh și familia sa au fost evacuați abuziv, ceea ce constituie o atingere gravă a dreptului la viață privată și domiciliu, prejudiciu de natură personală care nu poate fi reparat ulterior. Totodată, lipsa unei predări oficiale a gestiunii patrimoniului creează posibilitatea unor acțiuni discreționare ale conducerii nelegitime, cu efecte ireversibile asupra bunurilor comunității. Este invocată și existența unui conflict social intern sever, care a degenerat deja în incidente și plângeri penale, indicând un risc real de escaladare a tensiunilor și afectare a ordinii interne. Reclamanții susțin că executarea actului administrativ contestat afectează în mod ireparabil identitatea religioasă, integritatea canonică și funcționarea comunității, generând o stare de dezorganizare și destabilizare care nu poate fi remediată printr-o hotărâre ulterioară.

Instanța de recurs reține că, contrar susținerilor reclamanților privind posibilitatea înstrăinării bunurilor comunității religioase sunt formulate în termeni

generali, ceea ce înlătură caracterul de iminență cerut de lege.

Deasemenea, evacuarea preotului paroh și aspectele ce țin de viața privată a acestuia nu rezultă ca o consecință directă și inevitabilă a executării deciziei administrative contestate și pot fi soluționate prin alte mijloace procedurale, astfel încât nu pot fi calificate drept prejudicii ireparabile generate de actul administrativ.

Totodată, neefectuarea predării gestiunii patrimoniului nu demonstrează prin ea însăși existența unui prejudiciu concret sau ireparabil, în lipsa unor dovezi privind inițierea unor acte materiale de înstrăinare sau deteriorare a bunurilor. În ansamblu, argumentele expuse reflectă temeri și riscuri ipotetice, nu împrejurări dovedite care să indice producerea imediată și inevitabilă a unui prejudiciu imposibil de reparat. Prin urmare, reclamanții nu au demonstrat existența unui pericol real, actual și ireversibil care să justifice aplicarea măsurii excepționale a suspendării executării actului administrativ contestat.

Astfel, argumentele prezentate de reclamanți, se constată că acestea nu justifică existența unui pericol iminent și ireparabil în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ.

Completul specializat în acest sens urmează să accentueze că, motivele invocate de recurenți nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate în art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci urmează a fi dovedite.

Sub acest aspect, instanţa de recurs reţine că, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamanții nu au prezentat probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, va provoca prejudicii ireparabile reclamanților, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamanți a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În acelaşi context, reiterînd, pe motivele de fapt şi de drept analizate mai sus – Completul judiciar reţine şi faptul că chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acţiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale.

Şi aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului execuţional al actului administrativ, doar în condiţiile în care, reclamanții justifică pertinent şi concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conţinutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar şi legătura de cauzalitate directă a efectului execuţional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reţine că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă şi convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Caraman Petru în interesele Membrilor Adunării Parohiale al Comunității Religioase Parohie Ortodoxe cu hramul “Sf. Dumitru”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei